

Publicerad 2016-12-18 18:16 av Catherine Brandt

Och han sade, jag är en ond man och jag svarade; jag är en god människa.

Spänning.

O, nu känner jag se i, jag frossar dig!

Nähj, när jag känner dig inom mig
hamnar mina tankar hos ö-p vård.

-Tänk inte på det, som nu vill förstöra.

Men mina nerver, tur dessa får utlopp
genom hårsäckarna. fan, vad det kliar...

-Mig vill du allt ha!

Nu vet jag vad jag kan kalla dom, löss.

-Du har inga löss.

Jag menar andligen.

-Det är många som kommer för att predika, bibeln.

(Den sista tiden ska gudarna komma ner på jorden
och hämta de sina men ni behöver inte säga det till
mig för det var jag som kom på idén när jag var hos
far och såg ner i kupan fast det var länge, sedan nu)

-O, människa vad du är skön!

Men ska vi inte träffas i verkligheten, som vi gjorde förut?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Catherine Brandt med Poeter.se id #56231 innehar upphovsrätten